

fælle i Folketinget har stillet Forslag om, at nogle af Foranstaltningerne skulde udgaa — og det er i alt væsentligt Dækmolerne G. og H. —, var han fuldkommen klar over, at der til Gengæld maatte foretages andre Anlæg, der ogsaa vilde koste Penge og tage Tid. Disse andre Anlæg har det ærede Medlem ganske vist ikke foreslaaet, men det er, for at det, som han foreslaar, skal se ud, som det er billigere. Jeg tror, at man i et og alt gør klogest i nu at slaa sig til Ro med den Afgørelse, som er truffet i Folketinget; det, som her er foreslaaet, er ganske sikkert det, som nu bør gøres. At udskyde Foranstaltninger kunde nok betyde en Besparelse i Længden, hvis Priserne bliver billigere, men det er ikke sikkert, at Priserne bliver billigere. Det kan være, at det oven i Købet er forkert, hvad jeg havde tænkt, at udskyde Anlægget af Afdeling b., som er beregnet til 600 000 Kr., maaske vil det, naar vi først begynder om 2—3 Aar, koste 1 Million i Stedet for 600 000 Kr. Hidtil er alt, hvad man har udskudt, blevet dyrere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Olufsen (Kvistrup): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Udenfor Dagsordenen har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte et i Dag anmeldt Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): De stadig stigende Vanskeligheder i Brændsels-situationen har nødvendiggjort store Indgreb for at fremtvinge Besparelser, baade økonomiske Besparelser og den reelle Besparelse af Brændselsmaterialer. Knap-heden i saa Henseende er vokset i den sidste Tid ved Formindskelse af vore Tilførsler, idet der i hele Verden er Mangel paa Kul, og de, som besidder Kul, kun giver det nødtørftige fra sig. Hele dette Forhold har medført, at den overordent-

lige Kommission, samtidig med at den indstiller disse forskellige Besparelserforanstaltninger, indstiller, at der med alle til Raadighed staaende Midler søges fremmet en Produktion paa langt Sigt af indenlandsk Brændsel. Som den sagkyndige til at behandle dette Spørgsmaal har Indenrigsministeriet udpeget Brændselsnævnet og har anmodet dette om at tage Spørgsmaalet under Overvejelse. Brændselsnævnet har imidlertid foreløbig udtalt, at det gerne vilde vide, hvad der menes med Udtrykket „paa langt Sigt“ i den overordentlige Kommissions Skrivelse, idet der herved dels kunde tænkes paa for de første Par Aar at afhjælpe en eventuel Kulmangel, dels paa Forholdsregler, hvorved den indenlandske Brændselsproduktion for et længere Aaremaal, f. Eks. en Menneskealder, søgtes tilrettelagt, saa at den for en Del kunde erstatte det hidtidige Forbrug af Kul saavel i Industrien som i Husholdninger. Spørgsmaalet om, hvor vidt man bør gaa i sine Overvejelser, hvor lang Tid man bør rette Opmærksomheden paa, er nu Genstand for Forhandling mellem disse sagkyndige.

Brændselsnævnet har samtidig henledt Opmærksomheden paa, at der som Følge af den truende Kulsituation i den senere Tid til Nævnet er indkommet forskellige Henvendelser dels fra private, dels fra Kommuner om at sikre dem Adgang til at skære Tørv i anden Mands Mose og dels fra Tørvefabrikanter om at sikre dem Læggeplads. Nævnet er afskaaret fra at kunne hjælpe de paagældende paa effektiv Maade, idet de tidligere Ekspropriationsbestemmelser ikke nu forefindes, og Nævnet har derfor nu fremsendt Udkast til et Lovforslag, hvorved man dels søger Bemyndigelse for Indenrigsministeriet til at paabyde Forøgelse af Tørveproduktionen i Overensstemmelse med de tidligere trufne Foranstaltninger, dels søger Bemyndigelse for Brændselsnævnet til at tage Beslutning om at foretage Ekspropriation af Tørve-materiale, Mose- og Martørvarsarealer samt af Arealer, der maa anses for nødvendige som Læggeplads for Tørv eller som Op-lagsplads for Tørv ved Jernbanestationer og Havne, samt endvidere Bemyndigelse for Brændselsnævnet til til Hjælp ved Fremskaffelse og Fremføring af Brændselsmaterialer at ekspropriere. Brændselsnævnet er af den Opfattelse, at alene Tilstedeværelsen af Ekspropriationsbestemmelserne vil bevirke, at de paagældende interesserede Parter lettere taler sig til